

Sygnatura akt IV Ka 485/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Ewa Rusin
------------------------	----------------------

Protokolant:	Ewa Ślemp
---------------------	------------------

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2023 r.

sprawy **S. R.**

syna A. i G. z domu Ł.
urodzonego (...) w K.
oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 22 marca 2023 r. sygnatura akt II K 749/22

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

uchyla orzeczenie w pkt. III dyspozycji o świadczeniu pieniężnym,

w miejsce przypisanego czynu w pkt. I dyspozycji oskarżonego S. R. uznaje za winnego tego, że w dniu 6 kwietnia 2022r. w Ż. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem marki S. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu - 0,25 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. wykroczenia z art. 87 § 1 kw, za które na tej podstawie wymierza oskarżonemu karę 2000 (dwóch tysięcy) złotych grzywny,

na podstawie art. 87 § 3 kw orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech),

zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego zaś wydatkami za to postępowanie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 485/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 marca 2023r. sygn. akt II K 749/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

obrońca

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	S. R.	Oskarżony był dwukrotnie karany sądownie - za czyny z art. 178 a § 1 kk i z art. 244 kk.	Dane o karalności z dnia 5.06.2023r.	k. 153-154

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Dane o karalności z dnia 5.06.2023r.	niekwestionowane	

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

<p>3.1.</p>	<p>obrazy przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału</p> <p>dowodowego, wyrażającą się w błędnej interpretacji rzeczywistego przebiegu zdarzenia z dnia 6 kwietnia 2022 r. w zakresie zachowania oskarżonego zmieniającego miejsce zajmowane w zaparkowanym na poboczu samochodzie, a w konsekwencji błędne uznanie, że zmiana ta była następstwem - uprzedniego prowadzenia pojazdu przez oskarżonego znajdującego się pod wpływem alkoholu, a tym samym uznanie oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa stypizowanego w art. 178a §4 kk;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Uznanie przy zastosowaniu kryteriów przepisu art. 7 kpk za wiarygodne jednych dowodów i odrzucenie wiarygodności innych to prawidłowy proces ocenny, zaś następcze oparcie ustaleń faktycznych na dowodach ocenionych jako wiarygodne nie może zostać potraktowane jako obrazę przepisu tylko dlatego, iż ustalenia te nie są akceptowane przez apelującego. Nie wykazał też tu apelujący na czym miałyby polegać obraza zasady obiektywizmu z art. 4 kpk.</p> <p>Całkowicie nieskutecznie apelujący stara się podważyć sądową ocenę dowodów sprawy prowadzącą do ustalenia, że krytycznego dnia to</p>		

oskarżony S. R. był kierującym pojazdem marki S. bezpośrednio przed zatrzymaniem pojazdu w miejscowości Ż.. Ustalenia takiej treści zasadnie poczyniono głównie w oparciu o zeznania świadków P. K. i K. S. (funkcjonariuszy policji dokonujących kontroli drogowej), którzy w sposób jasny i przekonujący wskazali na oskarżonego jako osobę kierującą pojazdem, zadając kłam jego wyjaśnieniom, w których twierdził że powodem jego wyjścia z pojazdu była chęć zrobienia zakupów w sklepie a nie zamiana miejsca w pojeździe z fotela kierowcy na fotel pasażera. Z zeznań tych świadków wszak jednoznacznie wynika, że oskarżony wysiadł z pojazdu z siedzenia kierowcy, ale udał się na tył pojazdu do bagażnika i faktycznie nawet nie skierował się do sklepu.

Nie dostrzegł także apelujący, iż zeznania wskazanych świadków P. K. i K. S. w całej rozciągłości potwierdza i uzupełnia treść protokołu odtworzenia zapisu czynności kontroli policyjnej na wideorejestratorze (k.35 -42), zdecydowanie negująca linii obrony oskarżonego.

Sądowej oceny wiarygodności i przydatności procesowej tych dowodów apelujący nie zakwestionował w żaden sposób, bezskutecznie domagając się wyłącznie zaaprobowania wersji forowanej przez oskarżonego oraz świadka G. G., ocenionej przez sąd jako niewiarygodnej.

Wniosek

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
3.2.	<p>zarzut ewentualny - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, wyrażający się w przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu stypizowanego w art. 178a § 4 kk, podczas gdy okoliczności sprawy, w szczególności pomiary stanu trzeźwości oskarżonego (biorąc nawet pod uwagę wyłącznie błąd pomiarowy wskazany w świadectwie wzorcowania) wskazują, że czyn oskarżonego</p> <p>wypełnia wyłącznie znamiona wykroczenia określonego przepisem art. 87 § 1 k.w.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ta część apelacji zasługuje na uwzględnienie. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że pierwsze badanie trzeźwości oskarżonego wykazało 0,26 mg/l, a kolejne 0,18 mg/l, 0,19 mg/l i 0,17 mg/l alkoholu w wydychanym przezeń powietrzu. Badanie takie wykonano przy użyciu dwóch różnych urządzeń tj. (...) i (...) które w tej dacie posiadały ważne świadectwa wzorcowania z określonymi zakresami niepewności pomiaru rzędu 0,01 mg/l –vide: świadectwa na k. 3 i 6 akt.</p> <p>Przekroczenie zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu 0,25 mg/l decyduje o stanie nietrzeźwości</p>		

<p>(definicja z art. 115 § 16 kk), wartości niższe stanowią zaś wyłącznie o stanie po użyciu alkoholu.</p> <p>Skoro więc dla obu tych urządzeń określono niepewność pomiaru rzędu 0,01 mg/l, to nie można wykluczyć, iż pierwszy pomiar trzeźwości oskarżonego 0,26 mg/l był obarczony tej wartości błędem, tym bardziej, że kolejne pomiary alkoholu w wydychanym powietrzu miały charakter malejących. W takiej sytuacji dowodowej należało przyjąć, że krytycznego dnia oskarżony kierował pojazdem będąc w stanie po użyciu alkoholu - 0,25 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem dopuścił się nie zarzucanego mu występku z art. 178 § 4 kk lecz wyłącznie wykroczenia stypizowanego w art. 87 § 1 kw.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu - ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie środków karnych poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat na podstawie art. 42 § 3 in fine kk - alternatywnie o zmianę kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego: oskarżonemu i w konsekwencji przyjęcie, iż czyn ten wypełnia znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 87 § 1 k.w. 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny 	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Tylko ostatni z alternatywnych wniosków okazał się trafny.

Wobec niezasadności pierwszego z zarzutów apelacyjnych i reformatoryjnego rozstrzygnięcia apelacyjnego wniosek o uniewinnienie jest niezasadny, natomiast wnioskowana zmiana orzeczenia w zakresie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 3-ch nastąpiła nie na zasadzie art. 43 § 2 in fine lecz na podstawie art. 87 § 3 kw.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że: 1) uchylono orzeczenie w pkt. III dyspozycji o świadczeniu pieniężnym, 2) w miejsce przypisanego czynu w pkt. I dyspozycji oskarżonego S. R. uznano za winnego tego, że w dniu 6 kwietnia 2022r. w Ż. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem marki S. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu - 0,25 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. wykroczenia z art. 87 § 1 kw, za które na tej podstawie	

wymierzono oskarżonemu karę 2000 (dwóch tysięcy) złotych grzywny,

3) na podstawie art. 87 § 3 kw orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech),

Zwięźle o powodach zmiany

Nie wystąpiły uzasadnione podstawy do uchylenia wyroku i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji, w tym także podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów apelacyjnych.

Wyczerpujący stan dowodów sprawy i kierunek oraz zakres apelacji upoważniały do orzeczenia reformatoryjnego.

W pierwszej kolejności uchylono orzeczenie w pkt. III dyspozycji wyroku o świadczeniu pieniężnym, jako że jest ono obligatoryjne przy skazaniu za przestępstwo (co finalnie nie nastąpiło) a nie za czyn będący wykroczeniem.

O powodach zmiany opisu czynu z zarzucanego na przypisane wykroczenie z art. 87 § 1 kk wskazano w sekcji 3.2.wyżej.

Zważywszy na trudną sytuację finansową oskarżonego (oskarżony nie posiada majątku, pracuje dorywczo, wspólnie z żoną uzyskują łącznie 8 tys. wynagrodzenia miesięcznie, mają na utrzymaniu 3 dzieci w wieku 8, 14 i 16 lat) uznano za uzasadnione wymierzenie kary grzywny w dolnym progu zagrożenia. Wymierzona kara grzywny w kwocie 2000 złotych niestety jest niższa niż obowiązująca aktualnie minimalna 2500 złotych, bowiem od 1 stycznia 2022r. wobec zmiany ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2021.2328 z dnia 2021.12.16 art. 3 pkt. 5) a), ustawowe zagrożenie karą za czyn z art. 87§ 1 kw to kara aresztu albo grzywny nie niższa niż 2500 złotych.

Wobec kolejnego złamania przez obwinionego podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym (zasady trzeźwości) na podstawie art. 87 § 3 kw orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia

wszelkich pojazdów mechanicznych na maksymalny przewidziany ustawą okres lat 3 (trzech).

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O zwolnieniu oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk, co uzasadnia po stronie oskarżonego brak majątku, uzyskiwanie niewielkich dochodów i obowiązek utrzymania rodziny.

PODPIS

SSO Ewa Rusin

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie skazujące	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana